

# UMETNIKI ZA KARITAS



SINJI VRH  
18 - 22. AVGUST 2014

Karitas 

*Škofijska karitas Koper*

SINJI VRH  
18. – 22. AVGUST 2014

»TUJEC SEM BIL IN STE  
ME SPREJELI!« (Mt. 25, 35)

Katalog je izdala: Škofijska karitas Koper, Solkan, Skalniška 1

Ravnatelj: Matej Kobal

Voditeljica projekta: Jožica Ličen

Likovna kritičarka in strokovna sodelavka: Anamarija Stibilj  
Šajn

Fotografije, oblikovanje in strokovna sodelavka: Silva Karim

Ostali strokovni sodelavci: Jože Bartolj, Lucijan Bratuš, Azad  
Karim, Mira Ličen Krmpotič, Tone Seifert.

Tisk: Tiskarna Janežič Nova Gorica

September 2014

Izkupiček prodanih del je namenjen pomoči tujcem.

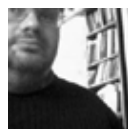
Ko sem utrujen in mi je vsega dovolj iščem priložnosti, da bi se odpravil po svetu. Potovanje prežame moje misli in odžene vsakodnevne skrbi. Spoznavanje novih krajev, novih kultur in ljudi širi moje obzorje, mi vrača moči in me pripravi za nov »spopad« z vsakdnem. Koliko manj zaplankanosti in ozkosrčnosti, bi bilo, če bi ljudje več potovali, se bolj poglobili v »svet, ki ni njihov« in iz njega prinašali novih izzivov, idej, možnosti. Ljudje potujejo. Na izlete in počitniška potovanja, službeno in s trebuhom za kruhom, pa tudi zato ker morajo, ker nimajo druge izbire. Moja mama in njeni bratje in sestre, so bili vse življenje zaznamovani z dejstvom, da jim je mama umrla, ko so bili še mladi, oče pa si je bil prisiljen služiti kruh v nemških rudnikih, in se je domov vračal samo na dopust, in da je prinesel nekaj denarja. Odraščanje v pomanjkanju toplote staršev, ko moraš, še sam otrok, prevzeti vlogo starša bratcem pusti sledove. Očetova pot pač ni bila potovanje, ki bi si ga človek želel.

In koliko je takih neželenih potovanj danes. Včasih sem se boril z ljudmi, ki so bili sovražni do tujcev pri nas, ki nam jemljejo službe, kvarijo raso in Bog ve kaj še. Danes, ko so mi bolj jasni motivi tistih, ki prihajajo k nam po vsakdanji kruh (no bodimo pošteni, danes ga je še za »domače« premalo), se ne prepiram več. Dam jim prav in rečem: »No ta problem pa lahko enostavno rešimo tako, da v domovini teh tujcev pomagamo ustvariti razmere, da bodo lahko dostojno živali doma, in jim ne bo treba na trnjevo pot v tujino - k nam«.

Pa razmere niso take, da bi marsikdo lahko dostojno živel doma. Ko pišem ta uvodnik, ISIS na svojem krvavem pohodu po Iraku množično pobija in ustvarja mučence in množico beguncev, ki bežijo po vsem svetu; ladje na poti v Italijo prevažajo tisoče beguncev na poti v človeka vredno življenje. Lani je bilo prvič po drugi svetovni vojni več kot 50 milijonov ljudi prisiljeno bežati z domov zaradi nasilja ali revščine. Od tega je več kot polovica otrok, pravijo uradni podatki UNHCR. Nam je mar zanje? Nam je mar za Jezusa, ki se z njimi identificira? »Tujec sem bil in ste me sprejeli« (Mt 25, 35), pravi.

Udeleženci likovne kolonije Umetniki za karitas, darovalci del, sodelavci in vsi ki se trudijo v tednu kolonije in ob pripravi razstav so ga prepoznali. Ponujajo mu roko, dotik, ljubezen, in, kar je morda še največ, tudi vas vabijo, da se jim pridružite in sprejmete Njega, zakamufliranega v tujcu, trkajočem na naša vrata, vrata Evrope.

*Matej Kobal, ravnatelj Škofijske karitas Koper*



V organizaciji Škofijske karitas Koper je na Sinjem vrhu nad Ajdovščino od 18. do 22. avgusta 2014 potekala 20. mednarodna likovna kolonija Umetniki za karitas. Geslo kolonije in prodajnih razstav 2014/2015 je: »Tujec sem bil in ste me sprejeli!« (Mt. 25/35) Izkupiček prodanih del je namenjen pomoči tujcem.

Ob dvajseti koloniji smo želeli opozoriti na problematiko tujcev, ki so na svetu zelo ogroženi. Izziv za to je bil obisk papeža Frančiška na Lampeduse, kamor v prepolnih čolnih prihajajo številni pribežniki. Mnogim ta pot ne uspe in izgubijo življenje, med njimi so tudi otroci. Nekega dne bomo vprašani: »Tujec sem bil.. ali ste me sprejeli?«

V počastitev 20. kolonije smo tokrat povabili slikarske zakonske pare, ki so sodelovali v preteklih kolonijah.

Umetniki za karitas so nastali iz želje, da preko likovnih umetnikov pokažemo in dokažemo, da je prav vsak človek poklican, da svoj čas in svoj talent daruje za druge. Likovna kolonija Umetniki za karitas je prerasla vsa pričakovanja, saj so bili v teh letih udeleženci prav iz vseh petih celin.

Projekt Umetniki za karitas traja skozi vse leto in je sestavljen iz treh delov:

**Mednarodna likovna kolonija**, kjer se zadnji teden v avgustu na Sinjem vrhu nad Ajdovščino zbere 10 akademsko izobrazbenih ali drugače uveljavljenih likovnih ustvarjalcev iz Slovenije in tujine. Ob dnevu odprtih vrat se jim pridružijo še udeleženci preteklih kolonij in likovni ustvarjalci, ki želijo za namen kolonije podariti svoje likovno delo. V 20. katalogih je zapisanih 1381 avtorjev, nastalo je 2.132 likovnih del, od katerih jih je dve tretjini že prodanih.

**Potujoče prodajne razstave** imajo namen ozaveščanja ljudi o umetnikih današnjega časa, prinašati mednje sporočilo lepote, obenem pa tudi opozarjati na stiske, ki jih pri Karitas zaznavamo kot najbolj aktualne, torej prinašati sporočilo dobrote. Vsako leto je približno 10 do 12 prodajnih razstav. V vseh teh letih jih je bilo 210. Poleg Slovenije redno odhajamo v sosednjo Gorico in Trst, obiskali pa smo tudi Sarajevo, Dunaj in Bruselj.

**Namen prodaje likovnih del** je tretja faza dogajanja, vsako leto je izkupiček namenjen blažitvi neke stiske (matere, otroci, družine, brezposelni, brezdomci, zasvojeni...), pomemben je moto kolonije, ki prenaša med ljudi sporočilo določene problematike in vabi k čutenju.

V vseh teh letih sem srečala in spoznala veliko čudovitih ljudi, ki sestavljajo mozaik lepote in dobrote. Vsak kamenček je pomemben, vsak človek je največja umetnina. Hvala lepa vsakemu posebej in vsem skupaj. Bog vas živi!

*Jožica Ličen, voditeljica projekta Umetniki za karitas*



## IRENA JERAS DIMOVSKA

Prijateljici, 2014

akril na platnu

Irena Jeras Dimovska je bila rojena v Kranju. Slikarstvo je diplomirala na ALU v Ljubljani, kjer je končala tudi magistrski študij konzervatorstva in restavratorstva. Zaposlena je v Gorenjskem muzeju v Kranju kot konzervatorsko restavratorska svetovalka. Svoja likovna dela predstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah, tako doma kot v tujini.

Nepogrešljiv motiv Irene Jeras Dimovske so ženski liki. Figuralne kompozicije, ki pripadajo stiliziranim ženskim aktom, ji namreč dajejo možnost razmišljanja o sebi in o ženskah nasploh, o njihovih čutenjih in psiholoških stanjih, o edinstvenih in celovitih osebah. Preko njih vstopa tudi v skrivnostni svet slikarstva, se prepušča magičnosti ustvarjalnega procesa ter nenehnemu odkrivanju in stopnjevanju izraznosti izbranega medija. Ta je karakterno zaznamovan z večplastno gradnjo slikovnega prizorišča. Dinamiko mu dajejo barvni madeži, ki pripadajo tašističnim rešitvam, slikarskemu drippingu in gestualno izrazitejšim, ekspresivno izživetim intervencijam, ki na skiciozen, oblikovno reduktiven način vzpostavijo skelet figure. Premišljena in stihijska likovna dejanja, barve in linije, lazurni in materialno polnejši barvni nanosi so raznolikosti, ki med seboj komunicirajo, dajejo celoti ritmično ubranost in vodijo v stanje ravnovesja. V nekaterih tokratnih rešitvah avtorica prisega na izrazitejšo mehko barvnih nanosov ter sproščenejšo oblikotvorje, saj linije, ki so v preteklosti obrisovale telo portretnih izbrank, le mestoma »lovijo« njihovo formo. Tako je vse več abstrahiranja in prizori prevzemajo vlogo asociativnega nagovora.

Iskanje končnega izraza atmosfere, razpoloženja in izraznosti naslikanega podkrepijo barve, ki preigravajo vrednosti tople palete ali pa hladnejše zasnove z žarečimi poudarki. Posebno žlahtnost in spevnost avtorica dosega s plastenji, z zlivanji, prelivanji in osamosvajanja barvnih nanosov. V koloritu je zaznati stremljenje po sugestivni, globlji in simbolni izraznosti.



## BOGE DIMOVSKI

Krajina, 2014

akril na platnu



Boge Dimovski je po rodu iz Makedonije. Diplomiral je iz slikarstva, magistriral pa iz restavratorstva in iz grafike na ALU v Ljubljani. Leta 1987 je bil habilitiran za visokošolskega učitelja za grafiko na Univerzi v Ljubljani, tri leta pozneje pa še za risanje in slikanje na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji. Deluje na področju slikarstva, grafike, kiparstva, restavratorstva, pa tudi likovne kritike.

Boge Dimovski je v eni izmed svojih predstavitev zapisal: »Moja prva jutranja misel je poteza, strukturni zapis dneva, kar je bistvo in osnova za doživljanje mojih likovnih del.« S tem je izrazil neločljivo povezanost s svetom likovnega izražanja, razkril ustvarjalno nujo, pa tudi dejstvo, da mu je puščanje likovnih sledi užitek.

Njegov likovni svet je utemeljen na liniji, na sledi, ki predstavlja najbolj prvinski, neposreden, necenzuriran način izražanja oz. odzivanja, tako na zunanje kot notranje impulze. Po njem potuje s širokimi, mehкими potegi čopiča, pravolinijsko usmerjenimi, mestoma nakazujočimi formo, včasih z ostrimi, eksaktnimi črtami, a to predvsem, ko se ustvarjalno giblje v svetu grafike. Segmentirane sledi pa predstavljajo njegove postanke na ustvarjalnem potovanju.

Slike Bogeta Dimovskega so radikalno razbremenjene predmetne stvarnosti in vendar posamezni sugestivni namigi sprožajo asociacije na videnja in doživljanja naravnega okolja. Zunanji svet je namreč inspirativen, a skozi slikarjevo likovno ovrednotenje pridobi izrazito intimno, amorfno, imaginarno, senzibilno in poduhovljeno podobo. Barvni spekter mu narekuje njegov osebni odnos do motiva, njegovo trenutno notranje razpoloženje. Posamezne vrednosti medsebojno uglašuje in ustvarja harmonično ubrano, lirično naglašeno atmosfersko stanje. Sledi so usmerjene h kompozicijskemu ravnovesju, k vzpostavitvi prostorske iluzije in lucidne presvetljenosti ozadja. Moč iluminaciji ne odvzame niti gosto, čvrsto večplastno stvano telo slike.



## MARTA JAKOPIČ KUNAVER

Angel iz otroške sobe  
akril na papirju

Slikarka in arhitektka Marta Jakopič Kunaver se je že v času študija in po diplomi na FAGG veliko ukvarjala z grafičnim oblikovanjem. Ustvarjanje na področju slikarstva je podkrepila s študijem na slikarski specialki pri prof. Andreju Jemcu na ALUO v Ljubljani. Je članica ZDSL, Društva umetnikov Ljubljane in SIAC-a, saj je ena najvidnejših predstavnic sodobne slovenske sakralne umetnosti. Bogat opus lahko občudujemo doma in v tujini, na samostojnih in skupinskih razstavah. Njene slike in vitraži pa so del likovne opreme številnih javnih prostorov.

Barvito, živahno, igrivo in očarljivo so izrazi, s katerimi lahko najbolj zgoščeno označimo likovno ustvarjanje Marte Jakopič Kunaver. Svetopisemski prizori, pa tudi sporočilne življenjske vsebine so najpogostejše teme njenega figurativnega ustvarjanja. Osnovno besedišče za ploskovno likovno upodabljanje so ji barve, oblike in linije. Te ji omogočajo snovanje sestavljanj, v katerih se zgoščajo geometrijske in organske forme ter številni slikoviti detajli, katerim daje konstruktivno oporo jasna, a vibrirajoča obrisna kontura.

Vzdušje z magično in pravljico razsežnostjo, z obilico veselja in radosti pričara prav v vsakem prizoru, pa čeprav je ta v svojem pomenu oz. sporočilu resnega značaja. S pisano paleto barvnih vrednosti, s plastenji in materializirani nanosov ter intenzivirani njihove žarilnosti, topline in moči nastaja koloristično pisano likovno stvarstvo, ki ga umirjajo beline. Te s svojimi simbolnimi pomeni vnašajo tudi svetlobo ter vzpostavljajo večnost, popolnost, čistost in dobroto.

V nasičenih slikarkinih svetovih se pripovedno-izpovedni elementi prepletajo in hkrati ohranjajo suverenost. Nad dogajanjem dominira občutek za kompozicijsko ravnovesje. Morda nad njim bdijo posebna nevidna bitja, tiste trume angelov, brez katerih ni slikarstva Marte Jakopič Kunaver. To so stilizirane figure, preproste v svoji oblikovni formulaciji, hkrati pa domišljene in žive v barvnem obravnavanju in fragmentarnem komponiranju. Avtorica jim vdahne različne karakterje in jim namenja različne vloge. Tako lahko vsak izbere svojega spremljevalca skozi življenje.



## MATEJ KUNAVER

Spomin  
akril na platnu



Matej Kunaver je upokojeni zdravnik, specialist pediater. Ob zahtevnem in napornem poklicu je v slikarstvu našel sproščujočo, a hkrati nadvse resno, kreativno in odgovorno vsebino življenja. Posredno je to področje celo vezano na njegov primarni poklic, saj že a priori zahteva skrbno in natančno opazovanje.

S slikarstvom je Matej Kunaver neločljivo povezan že od dijaških let. Kar nekaj članov njegovega družinskega drevesa je bilo zapisanih likovni umetnosti. Talent, umetnosti naklonjena klima, osebna senzibiliteta in življenje ob likovno izjemno dejavni soprogi so dejavniki, ki so ga še trdneje povezali z likovnim načinom izražanja. Akademski slikar Ivan Fidler mu je bil prvi mentor v slikanju; spremljanje soproge na številne kolonije doma in v tujino pa je dodatno prispevalo k njegovemu likovnemu zorenju. Pogovori, izmenjave strokovnih mnenj in sledenje ustvarjalnemu procesu drugih so bili dobra šola za njegovo ustvarjanje, kateremu se je sčasoma lahko popolnoma posvetil.

Med motivi ima svoje prioriteto mesto krajina, ki jo najraje slika in situe, da svoja neposredna opazovanja in doživetja v vsej pristnosti, enkratnosti in neponovljivosti prenese na slikovni oder. Hitro likovno odzivanje na vizualno stvarnost mu omogočata predvsem tehniki akvarela in pastela, zato sta mu najbližji. Avtor je dober diagnostik »teles« pokrajine, ki jo v bistvenem in specifičnem prenaša v svoj zapis. Hitrim, skicioznim potezam pridružuje skrbno dodelanost detajlov, ki so še posebej zgovorni pričevalci specifik posameznega miljeja.

Z barvami povzema geografsko pogojene danosti in subtilno sledi hipno se spreminjajočim atmosferskim stanjem. In vendar ima do barv nadvse spoštljiv odnos. Kot je v primerjavi svoje ustvarjalnosti z njegovo ugotovila že gospa Marta, do njih ohranja zadržanost.



## POLONA KUNAVER LIČEN

Riba in muca, 2014  
akril na platnu



Polona Kunaver Ličen je po Srednji šoli za oblikovanje - modno oblikovanje, študirala vizualne komunikacije na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Nato je vpisala magistrski študij ilustracije in grafike in za eno leto odšla študirat v Helsinke na Finsko. Študij je nadaljevala na oddelku za oblikovanje ALU v Ljubljani, kjer je magistrirala iz otroške ilustrirane avtorske knjige. Skupaj z možem Davidom Ličnom že dobro desetletje uspešno vodita galerijsko izobraževalni center Lična hiša v Ajdovščini.

Polona Kunaver Ličen na slikovni površini ustvarja zgodbe, življenjske in hkrati pravljicične, predvsem pa vsebinsko in likovno pestre. Njeno slikarstvo je figurativno, polno zanimivih, svojstvenih likov, elementov žive in nežive narave. Izoblikovala jim je samosvojo predstavnost in nekatere figure so postale slikarkine arhetipske spremljevalke na področja različnih likovnih medijev. Med liki imajo posebno mesto svojstveno artikulirane živali, za katere se zdi, da poleg oblikovnih variacij premorejo tudi različne nravi.

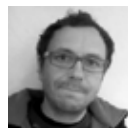
Slikovni oder deli na številne mizanscene, s katerimi vzpostavlja hkratnost dogajanja. Z izjemno minucioznostjo sestavlja slikovno prizorišče. Precizno slikanje prepleta s tehniko decoupage in servetno tehniko, ki ji nudita obilico likovnih in vsebinskih momentov. V najnovejših delih v pestro likovno dogajanje vključuje tudi zlate lističe. Kolažne aplikacije doslikava, lazurno prekriva ali pa izpostavlja posamezne, že ustvarjene oblike. Čeprav pozornost posveča vsakemu detajlu, nikoli ne izgubi občutka za celoto. Fragmenti se sicer zdijo delčki z lastno avtonomijo, a šele v medsebojnem dialogu se polnomočno osmišljajo. Vezi med njimi so namreč čvrste tudi takrat, ko se zdijo nevidne. Njene slikarske sestavljanke so, kljub raznolikosti, vselej homogene in likovno uravnotežene.

V likovnem smislu pa daje poleta barvam, ki so intenzivne, a s kontinentalnim, severnjaškim pridihom, ter se posveča oblikam, linijam in teksturam. Njeno slikarstvo je vse bolj likovno zostreno, še vedno pa tudi dekorativno v smislu doseganja estetske popolnosti s pomočjo likovnih izrazil, s tkanjem vzorcev in z repetiranjem samostojnih detajlov.



## DAVID LIČEN

Poletni koktail, 2014  
akril na platnu



David Ličen je univerzitetni diplomirani oblikovalec. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko in grafičnim oblikovanjem. Skupaj z ženo Polono Kunaver Ličen že od septembra 2003 vodita Lično hišo, ki je polna njunih umetnin. Ob tem skrbita za pester razstavn program in spodbujata aktivno umetniško ustvarjanje različnih generacij. Sta tudi soorganizatorja Mednarodnega likovnega simpozija »Slovenija, odprta za umetnost«.

Slikarstvo Davida Lična opredeljujeta krajinska in tihožitna motivika. Stilizirani, v jasno obrisno linijo ujeti elementi pripovednosti in geometrijsko eksaktne ploskve so nepogrešljivi fragmenti slikovnega odra, ki jih avtor inascinira v nove celote z nerealnimi medsebojnimi interakcijami. Veliko je dogajanja v dogajanju, nelogično razporejenih prostorov in menjajočih se perspektiv. Narativna razmerja med prvim in drugim planom so porušena in posamezni akterji so v primerjavi s celoto predimenzionirani, s čimer jim slikar zaupa dominantno vlogo. Tako v njegovi poetiki odmeva povsem intimistična variacija nadrealistične likovne usmeritve.

V likovnem svetu Davida Lična nastopajo elementi tako žive kot nežive narave, ujeti v ploskve, v okvire stilizirane, na bistvo reducirane in avtorsko modificirane pojavnosti. Iz njih izpeljuje nove in nove oblike, ki vzete iz konteksta žanrskega postajajo pripoved metafor, asociacij in simbolov. Njegova slikarska narava pa je razkrita v preigravanju bogate barvne palete, v platenju, s katerim dosega intenziteto in žarilnost. V barvnih ploskvah je čutiti izčiščevanje, homogeniziranje, pa tudi ustvarjanje variabilnih, niansiranih, tonsko in svetlobno stopnjevanih barvnih vrednosti. Posamezni sloji barvnega tkiva na ploskev padajo kot skrivnostne tančice, s katerimi je vzpostavljen palimpsestni učinek. Barve s čutečimi vstopanji v slikarjevo dušo ostajajo njegov »genius loci«. So dokaz pripadnosti Mediteranu in tradiciji s soncem prežarjene palete. In vendar ne gre le za prevod naravne barvne klime, saj se barve zunanjih stanj skladajo z barvami notranjih razpoloženj.



MAŠA BERSAN MAŠUK  
Vipavska Madona, 2014  
akril na platnu

Maša Bersan Mašuk se je rodila v Moskvi. Študirala je na Moskovski visoki šoli za likovno umetnost, na oddelku za oblikovanje. Kasneje je bila zaposlena na oblikovalskem oddelku Znanstveno raziskovalnega inštituta za vesoljske povezave KARADIS. Leta 1990 je zaključila še slikarsko specialko pri prof. V. Somovu. Štiri leta kasneje je prišla v Slovenijo in si s soprogom Nikolajem Mašukovim ustvarila dom v Ljubnem na Gorenjskem.

Maša Bersan Mašuk je v slovenskem prostoru je ustvarila obsežen opus, ki pripada stenskem slikarstvu, obsega pa predvsem poslikave cerkva, kapelic in drugih znamenj. To delo je izjemno zahtevno, slike pa nastajajo kot njene osebne, avtorske stvaritve ali pa kot rekonstrukcije del mojstrov, predvsem baroka in klasicizma, pri katerih mora slediti roki in celo misli svojega predhodnika ter upoštevati likovno-formalne in tehnične zahteve takratnega časa.

Paralelno pa nastajajo dela, vpeta v njen avtorski intimizem. V njih razkriva svoja klasična, figuralnemu podobotvorju usmerjena znanja in s pridom izkorišča bogate izkušnje, s katerimi daje stvaritvam poseben karakter. Pozornost posveča že sami slikovni površini, ki mora biti razgibana, ki mora posedovati svojstveno teksturo in patino. Na njej mora biti, kot pravi avtorica sama, zajeta psihodinamika časa.

Snovno razgibana in mestoma naglašena površina je oder, na katerem uprizarja figuralne kompozicije, pripadajoče predvsem biblijski motiviki. Mednje spada tudi »Vipavska Madona«, ki v svoji nazorni upodobitvi premore tudi historični pridih. Še posebej zanimiva je zaradi košare s sadjem, profanega poudarka, s katerim jo avtorica domiselno locira v prostor pod Sinjim vrhom. Madona s klasično »en face« postavitvijo povsem obvlada slikovno prizorišče, ki se zaključuje z značilnim robom, s paspartujem, sestavljenim v obliki šahovnice. Na njem se objektivizira igra življenja, tu najde refleksijo novi dekorativizem, pa tudi modernistični premislek o robnosti slike. Ritem kock prekinjajo linije, ki kažejo na vpetost motiva v križni princip.



NIKOLAJ MAŠUKOV  
Vstajenski vzdih, 2014  
akril na platnu

Nikolaj Mašukov je bil rojen v sibirski vasi Bik pri Krasnojarsku, kje je najprej dokončal šolo za slikarstvo, nato pa še visokošolski študij na akademiji, smer kiparstvo. Življenjska pot ga je najprej pripeljala v Moskvo, pred dvema desetletjema pa v Slovenijo. Je mednarodno uveljavljen slikar, katerega dela se nahajajo v pomembnih stalnih zbirkah, mdr. tudi v Muzeju za sodobno umetnost v Caricinu pri Moskvi.

V središču ustvarjalnih hotenj Nikolaja Mašukova je samosvoja figura, variirana v vedno nove pojavne oblike, bogata v nenavadnih in pomenljivih detajlih, izvirajoča iz zgodovine, mitologije, religiozne enigmatičnosti, porojena kot refleksija na avtorjeve visoke filozofske misli, kot tudi na večne življenjske resnice, na njegov domišljjsko bujen in simbolno utemeljen svet. Vselej znova pa se vrača tudi k veličini ljudi, ki ga nagovarjajo iz »Knjige vseh knjig«. »Vstajenski vzdih« predstavlja motivno svež in specifičen trenutek, veličasten in pomenljiv, v katerem vsaka molekula slikovnega tkiva deluje na maksimalnem pripovedno-izpovednem nivoju.

V njegovih delih, ki se razpenjajo med fizičnim in metafizičnim, med neposredno pripovednim in simbolno sporočilnim, likovno-vizualno poslanstvo v prvi vrsti prevzema odlična risba; njegova veščica, virtuozna, pristna, necenzurirana in vselej znova dominantna ter fascinantna sled. Je prva slikarjeva misel, neposredno prevedena v likovno dejanje, s katerim tekoče vzpostavi skelet figuralnega lika, se lahko zavrtinči v polnoplastično formo in jo zapelje tudi v mnoge enigmatične fragmente. Gibljiva je, dinamična, polna (ob)likovnega življenja, pa tudi jasna, eksaktna in disciplinirano usmerjena v klasično figuralno predstavnost, vselej oplemeniteno z avtorjevimi intimnimi podoživljanji, ki njeno izraznost še stopnjujejo.

Risba je močna in samozadostna, a vedno odprta tudi za barvo, s katero izgrajuje telesnost figur ali pa jih vodi v prividna stanja. Z barvo vzpostavlja tudi prostorsko iluzijo, razsvetli ozadje in dramsko stopnjuje atmosfero.





## HELMUT KORTAN

Navdih II., 2014  
akril na platnu

Helmut Kortan je na Sinji vrh prišel z Dunaja. Po študiju umetnostne zgodovine, slikarstva in restavratorstva, je bil na dunajski likovni akademiji dolgoletni profesor na oddelku za restavratorstvo. Udeležuje se različnih delovnih družin likovnih ustvarjalcev, tudi v Sloveniji. Kolonija Umetniki za karitas ima zanj poseben pomen, prav zaradi njenega dobrodelnega poslanstva.

Leta 2006 smo spoznali, da je podoba konja osrednja slikarska tematika Helmuta Kortana. Prav ljubezen do lipincev je bila pogost vzrok za obisk Slovenije. Tudi tokrat je elegantno, graciozno, barvno in oblikovno dovršeno telo te čudovite živali za trenutek ujel v nočni atmosferi neskončnega prostora. S svojim ustvarjalnim nadaljevanjem se je ob ekspresivni podprtosti odločil za krajine in vedute malega, komornega formata, nato pa dokazal, da je njegova slikarska pot odprta, ne le različnim vsebinskim vzgibom, temveč tudi slogom likovno-vizualnega udejanjanja. Helmut Kortan se je tokrat na Sinjem vrhu ustvarjalno sprehajal od realističnega upodabljanja, do abstraktnega likovnega izživetja. Tudi za predmetno razblinjen, nedoločljiv svet je spodbudo našel v neposrednem okolju, zato je svoja tovrstna dela poimenoval »Navdih«. Fascinacija nad naravnimi danostmi ga je vodila v svobodno interpretacijo, v kateri je predmetno določljivo potonilo v intimno doživeto, med slikarjeve misli, čutenja in razpoloženja.

Abstraktne, geometrijsko naglašene forme suvereno obvladujejo slikovni oder in ga kompozicijsko uravnovešajo, hkrati pa mu dajejo živost in ritmično ubranost, ki jo dodatno naglasijo linijski poudarki. Slike, čeprav v svoji vsebinski nedorečenosti, so iz pokrajine vzeti, abstraktno vizualizirani pogledi in predstavljajo naslon na forme prostora, še posebej na kamnite gmote. Slika je barvno topla in harmonično uglašena, saj so med oblikami, barvami in linijami vzpostavljene občutene interakcije.



## SUSANNE KORTAN – GIMBEL

Sinjevrška pokrajina, 2014  
akril na platnu

Susanne Kortan - Gimbel je študirala na dunajski akademiji, kjer je bila pozneje zaposlena kot asistentka na restavratorskem oddelku; sicer pa se ukvarja z različnimi likovnimi disciplinami. Je neutrudna ustvarjalka, ki svojemu notranjemu klicu in želji po ustvarjanju sledi tako v domačem ateljeju kot v novih začasnih delovnih okoljih.

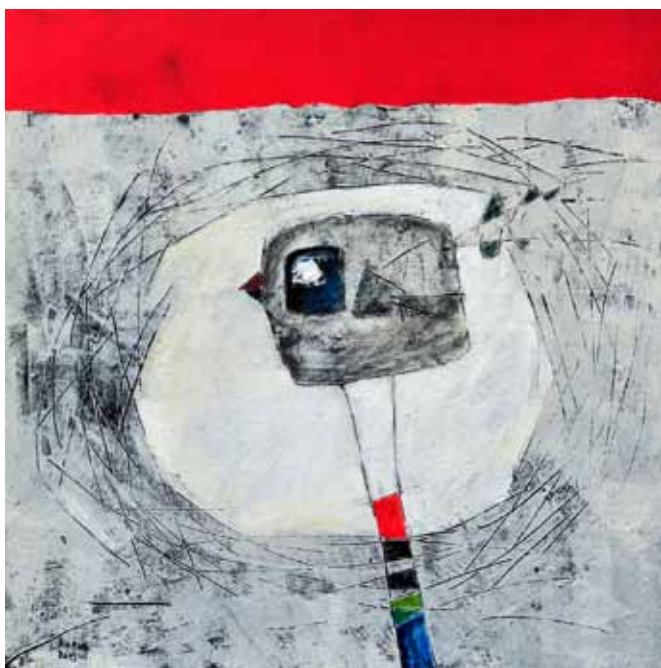
Susanne Kortan - Gimbel je zelo senzibilna ustvarjalka, ki takoj najde snov za svoj čopič. Ta se porodi predvsem iz stika s svetom zunanjega, z njegovimi krajinskimi danostmi. Kljub motivno raznolikemu repertoarju del, je namreč ponovno dokazala, da jo je sinjevrški milje popolnoma prevzel. V njem je odkrila bogastvo vizualnih informacij, ki jih je posvojila in osebno čutno predelala ter jih v jeziku, oplemenitenem s ekspresivno noto, ponovno vrnila na slikovno površino. Njeno doživljajsko moč zaznamo skozi ekspresivni naglas barv, mestoma pa tudi potez, čeprav celota ostaja v polju realizma in ohranja krajinsko resničnost.

Mikro lokacije v njej skrbno izbira, saj želi z njimi slikovito, hkrati pa tudi pomenljivo osvetliti prostor in čas svoje kreativne percepcije. Črta je konstruktivni element. Je temelj, na katerem izgrajuje svojo likovno podobo in s katerim ohranja zavezujoč odnos do konkretne stvarnosti oz. ji jemlje velik del faktografske verodostojnosti. Tudi v barvni obravnavi se naslanja na paleta naravnoposnemajočih vrednosti, ki pa jih naglašuje z osebnim trenutnim razpoloženjem, s prvinskimi čutenjem življenja v tej pokrajini in z željo po vzpostavitvi dramsko stopnjevanega atmosferskega vzdušja.

Oblikovne in vsebinske komponente se povezujejo v uglašeno celoto, v kateri se srečujeta tako realno videno kot osebno doživeto, in to v obliki kompozicijske uravnoteženosti, trdne slikarske risbe, zanesljive poteze čopiča ter sugestivno-izraznega kolorita.







SILVA KARIM  
Objem svetlobe, 2013  
akril na platnu

Silva Karim se je rodila v Beli pri Podkrajju. Skupaj s soprogom Azadom Karimom sta si dom in atelje ustvarila v Ajdovščini. Je profesorica likovne umetnosti. Deluje na različnih področjih izobraževanja, piše in ureja rubrike in druga gradiva, povezana z likovno pedagogiko. Obenem pa se kot ustvarjalka ukvarja s keramiko, ilustracijo, grafiko in slikarstvom. Pri Karimovih se je rodila in dobila svoj koncept kolonija Umetniki za karitas.

Silva Karim svoje ustvarjalne izkušnje s področja keramike in grafike prenaša tudi v slikarstvo. Različni likovni postopki dajejo njenim slikam svojstven stil in bogastvo likovnih efektov. Slikovna površina, vzpostavljena z izrazitimi strukturalnimi nanosi, je tisti temelj, na katerem lahko na poseben način manifestira čiste, intenzivne barve, in v katerega suvereno, jasno in eksaktno zariše bistvo svojih vsebinskih izhodišč. Risba je namreč nepogrešljiva in v vseh plasteh njenih slikovnih prizorišč bivajoča sled. Predstavlja ji elementarnost in prvinskost, tudi tisto, ki pripada otroškim likovnim rešitvam, s katerimi se srečuje pri svojem pedagoškem delu. Je gravura, ki stremi po oblikah in jih tekoče, ekspresivno doživeto uresničuje. Kot nekakšen sodobni »sgraffito« zarezhe v snovnost površine, da vzpostavi nekaj ključnih elementov z radikalno stilizirano formo. Z opuščanjem podrobnosti jih avtorica vodi iz ilustrativnosti v izpovednost, ki se z izčiščevanjem in s koncentracijo v znamenja in simbole še dodatno sporočilno krepi. Najbolj priljubljeno kompozicijsko gradnjo ji predstavlja horizontalno načelo, saj z njim že »a priori« vzpostavi ravnovesje in mir. Sugestivna in sporočilna moč pa je zasidrana tudi v središčnih kompozicijskih strukturah.

Emblem njene ustvarjalnosti je ptica, ujeta v izrazito reduktivno, poenostavljeno in ploskovno obravnavano formo. S svojim ustvarjalnim poletom pa zaznamuje in povezuje avtoričina medijsko raznolika področja. Njeno bivanje med zemljo in nebom pa predstavlja vzgonsko silo za razpiranje simbolnih pomenov, za dvig iz materialnosti slikovnega polja v duhovna prostranstva.



AZAD KARIM  
Tavanje IV., 2014  
akril na platnu



Rodil se je v Arbilu, v pokrajini Kurdistan, v severnem delu Iraka. Šolal se je na Inštitutu za likovno umetnost v Bagdadu, nato pa še na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 1980 diplomiral na oddelku za slikarstvo, tri leta kasneje pa še dokončal podiplomski študij grafike. Znotraj Slovenije in v tujini je imel že preko 50 samostojnih razstav, sodeloval pa je tudi na mnogih skupinskih. Za svoje delo je prejel številne nagrade, letos tudi priznanje Riharda Jakopiča.

Azad Karim se je povsem asimiliriral v slovenski prostor, a njegova dežela, prostor med Evfratom in Tigrisom, ostaja v njegovem srcu, v spominih, mislih, čutenjih in likovnih dejanjih. Prav z njimi nam jo razkriva in približuje v vsej njeni kulturološki specifikki, v njeni zgodovini, z njenimi artefakti in v pisani besedi, v svojstvenosti in mističnosti antične civilizacije, v sedanosti trpkih preizkušenj in razseljevanj njegovega naroda. Zato je tudi svoj najnovejši cikel del poimenoval »Tavanje«.

Azad Karim ve za svojo pot in pozna svoj cilj h kateremu vselej znova odhaja, da bi v osebno občuteno in sporočilno likovno poetiko povezal svoja dva, tako raznolika svetova: rodni ambient z »novim« življenjskim prostorom, Vzhodno tradicijo z zahodno evropskimi modernističnimi trendi.

Njegova intimna čutenja, sporočila in opozorila, njegova občudovanja, spoštovanja in povezovanja vzpostavljajo stilizirani in avtorsko modificirani fragmenti resničnosti, med katerimi se pojavljajo tudi izrazito poenostavljene podobe ljudi, pa ornamentalne oblike in najrazličnejša simbolna znamenja. Svojtveno identiteto pa nadgrajujejo in jo skrivnostno stopnjujejo pismenke, letrizmi, ki so nepogrešljivi in za gledalca še posebej enigmatični del likovnih zgodb. Vpisani v strukturalno bogato slikovno polje postanejo kompozicijski temelj, odprt za barve, ki še vedno premorejo kulturološki pridih in simbolni pomen, čeprav se paleta spreminja, pridobiva patino in daje posebno mesto zemeljskim barvnim vrednostim. Z njimi metaforično in v prenesenem pomenu živi prvinsko, pa vse, kar je iz zemlje izkopano, ponovno odkrito in pred propadom rešeno v slikarsko večnost, v življenje, ki trepetava v svojih strukturah in prebujata dodatne barvne in oblikovne predstave.



ANA MARIJA BOTTERI PERUZOVIĆ  
Mediterranski angel, 2014  
akril na platnu

Ana Marija Botteri Peruzović se je rodila v Splitu, kjer je zaključila Srednjo šolo za uporabno umetnost in dizajn. Iz slikarstva je diplomirala leta 1993 na Akademiji likovnih umetnosti v Zagrebu. Študijsko je bivala v Parizu, Milanu, Benetkah in na Dunaju. Ukvarja se s slikarstvom, mozaikom in vitrajem. Njena dela se nahajajo v številnih pomembnih zbirkah. Živi in ustvarja v Splitu in v Bolu na otoku Braču.

V koloristično fascinantnem svetu Ane Marije Botteri Peruzović imajo svoje mesto vedute, in situje ustvarjene v slikovitih, zgodovinsko in kulturno bogatih evropskih mestih, med figuralnimi liki pa biblijske osebnosti, še posebej angeli. Zelo rada slika tudi cvetje, kjer si prizadeva za oblikovno dovršenost in botanično istovetnost, v barvah pa si pridružuje interpretativno svobodo, predvsem prisega na koloristično intenziteto. Na vsakem ustvarjalnem koraku pa avtorico zapelje v nenavadne pokrajine. V njih so karakteristike njenega domačega miljeja, pa vendar jih ni mogoče natančno lokacijsko umestiti, saj so dvignjene v slikarkin oseben, domišljijiski, sanjski svet. To je njena Arcadia, v kateri uresničuje svoje likovno-estetske izostrene norme in jih oplaja z bogato sporočilnostjo. V navidezno pravljici in lahkotnost bivanja namreč umešča simbolno pomenljive detajle.

Slika »Mediterranski angel« je sinteza dveh njenih motivnih prioritet: pokrajine in figure. Profilno upodobljeno angelsko bitje je ženskega spola. Je figura, ki uteleša lepoto, milino, nežnost in duhovno moč. Zamišljeno zre v ambient, ki premore elemente mediteranskega pejzaža, ki ob svojih naravnih danostih posedujejo tudi simbolno moč. V upodobitvah elegantnih, visokih, vertikalno orientiranih cipres je duhovni, transcendentalni moment izrazito prisoten.

Avtorica prisega na svojstveno in intenzivno barvno dramaturgijo. Barva je nosilka simbolične dikcije zgodbe in čustveno-estetskega sporočila slike. V izrazito kolorističnem vzdušju ima svojo vlogo tudi risba, saj predstavlja armaturo likovnih zgodb, prinaša secesijski pridih in vitražni princip.



HRVOJE MARKO PERUZOVIĆ  
Nosorog, 2014  
akril na platnu

Hrvoje Marko Peruzović se je rodil v Zagrebu. Končal je grafični oddelek za uporabno umetnost in dizajn v Splitu. Leta 1995 je diplomiral iz slikarstva na Akademiji likovnih umetnosti v Zagrebu. Za njegovo ustvarjanje so bila pomembna študijska bivanja v Parizu, Milanu, Benetkah in na Dunaju. Ukvarja se s slikarstvom, klasično grafiko, ilustracijo, kiparstvom in fotografijo. Njegova dela lahko občudujemo na razstavah doma in v tujini, kot likovna oprema pa so del prostorov z javnim značajem.

Motivni okvir del, ki jih ustvarja Hrvoje Marko Peruzović je figurativnega značaja, znotraj njega pa imajo svoje mesto liki iz krščanske ikonografije, upodobitve ženskega akta ter živalski in rastlinski svet, ki premoreta izrazito simbolno konotacijo.

Avtorjev temeljni likovno-vizualni moment je risba. Mojstrsko izpiljena, kreativno izživeta in doživeta, eksaktna, tekoča, prefinjena, celo filigransko dovršena, se v njegovih delih manifestira v svoji popolni likovno-formalni in vsebinski vlogi, zapisu pa daje historični pridih, segajoč v čas secesije. Tudi sicer je v njegovih delih zaznati avtorsko intimen sprehod skozi nekatera obdobja zgodovine umetnosti, od gotike, secesije, nadrealizma, postimpresionizma, fovizma, simbolizma pa do modernističnih stilizacijskih pristopov oz. sodobnega občutenja telesnosti. Ob vseh teh interpretativnih spodbudah pa Hrvoje Marko Peruzović ostaja samosvoj stvarnik, ki deluje v njemu lastnem in prepoznavnem likovnem slogu. Z njim mu uspeva biblijske figure odeti v nadzemeljsko svetost in jih hkrati povsem prizemljiti, prikazati v človeški ranljivosti in duhovni umirjenosti. Karakterne obrazne poteze zapiše z jasnimi linijskimi poudarki in tako ustvari izrazno polnost Kristusovega obličja, ki ohranja stanje duhovne umirjenosti tudi v trenutku boja s telesnimi mukami.

V nešteti variacijah na slikarska platna zasadi »Arbor vitae«, posebna drevesa, ki rastejo v nadrealistični, barvno samosvoj in secesijsko vzorčast, predvsem pa simbolno pomenljiv svet. Na slikovno polje je pripeljal tudi impresivno podobo nosoroga, mogočne živali, ki simbolizira modrost, moč in trdnost. V zavezujočem odnosu med risbo in barvo je dosegel njeno likovno popolnost. Iz njenega hrba rastejo drevesa, vitalne forme, predstavljene v domišljijiski slikarski predstavi. Prefinjeno risbo avtor nadgradi z barvami skrbno izbranih vrednosti, ki z mehko, lazurnostjo in celo subtilno »pretočnostjo« ene barve v drugo dopolnijo zapis, prispevajo k modelaciji figur in celoto napolnijo s patino posebnega razpoloženja.



SUMIKO KIYOHARA  
Hiša I., 2014  
akvarel

Sumiko Kiyohara se je rodila v Komaganu na Japonskem. Že v gimnazijskih letih je obiskovala tečaje risanja in slikanja, nato pa se je posvetila študiju na Fakulteti za sociologijo v Tokiu. Po zaključku študija je odšla v Evropo in se leta 1974 ustalila v Stockholmu. V likovni umetnosti se je izpopolnjevala na privatni umetniški šoli, pa tudi pri znani akvarelistki Rii Roes Schwarts in na potovanjih po Provansi.

Sumiko Kiyohara ima najraje akvarel, tehniko, ki jo nenehno plemeniti s tradicionalnimi vrednotami likovne umetnosti rodnega ambienta in ji z osebno senzibiliteto daje posebno prefinjenost. Z akvarelom namreč, poleg specifičnih efektov, porojenih ob učinkovanju vode na barvne pigmente, razpira še pahljačo povsem avtorskih izraznih možnosti. Z njo neposredno in doživljajsko pristno izživi videno, doživeto oz. motivno izbrano. Tehnika jo vselej znova nagradi z milino, transparentnostjo, mehko, presevnostjo, s poetičnim vzdusjem barvnih nanosov, ki se artikulirajo v mehko formo in v občutenih stapljanjih odzvanjajo tudi na ozadju slikovnega polja. To je tehnika, ki je še posebej blizu njeni lirični naravi.

V mehki nanos, prelivanj in presevanj barvnih pigmentov pa ima svoje mesto tudi črta, ki v delih Sumiko Kiyohara mestoma prevzema vlogo določitve, omejitve in vzpostavitve oblike. Slednja je v delih Hiša in Hiša I. variirana, saj predstavlja tako poenostavljeno splošno oblikovno formulo kot svobodno in avtorsko intimno interpretacijo bivanjskega prostora.

Ko se povežejo avtoričina znanja, védenja, bogata likovna praksa, navdušenost nad motivom, jasnost misli in natančnost potez, se belina slikovnega polja spremeni v avtorsko afirmirano in prepričljivo likovno zgodbo. Ta prevzame in povsem obvladuje celoten slikovni oder, ki ga spremeni v kompozicijsko uravnoteženo, urejeno in trdno celoto, odeto v skrbno izbran kolorit, bogat v občutenih, prefinjeno izostrenih barvnih in svetlobnih stopnjevanih.



JOŽE STRAŽAR KIYOHARA  
Ples poletja, 2014  
tuš na papirju

Jože Stražar Kiyohara se je rodil v Škocjanu pri Domžalah. Leta 1965 je odšel na Švedsko, na »izlet«, ki še vedno traja. Tu je pričel s pridobivanjem umetniške izobrazbe, najprej na višji šoli za umetnost St. Erik, pa tudi drugod. Med drugim je študiral pri umetniku Kegju Haberju. S soprogo Sumiko Kiyohara živita aktivno likovno življenje v predmestju Stockholma.

Jože Stražar je avtor, ki se povsem suvereno sooča z različnimi področji likovnega snovanja. Slikarstvo, grafika in kiparstvo so sfere, ki odločilno oblikujejo njegov kreativni pluralizem in v katere vselej znova vstopa z raziskovalno in avtorsko močjo. Lastno kulturno izročilo plemeniti s prvimi novega bivanjskega okolja in s svojstvenim bogastvom Orienta, predvsem daljne Japonske, ki mu jo je približala njegova soproga Sumiko Kiyohara.

Marsikateri ustvarjalni vzgib mu daje tudi japonska pisava (njen izvor je na Kitajskem), saj pismenke premorejo svojstveno slikovitost, pa tudi zelo zanimivo formo, ki je ena temeljnih avtorjevih zanimanj. Črkovno znamenje postane v delih Jožeta Stražarja Kiyohare figura: stilizirana, svojstveno modificirana, a sugestivna v svoji temeljni pojavnosti, predvsem pa gibka, elegantna, dinamična. Pismenke namreč že s svojo pojavnostjo prezentirajo dinamiko, celo nekakšno virtuoznost, ki jo avtor osvoji in skozi ustvarjalni proces izkorišča za prezentacijo živih, razgibanih figuralnih likov.

V zapisih, ustvarjenih v mešani tehniki ali pa s tušem, je poudarek na gestualnosti. Avtor s tekočo, kaligrafsko potezo, tako rekoč v enem samem »zamahu«, zapiše figuro; oblikovno čisto, samosvojo in zenovsko harmonično.

Jože Stražar v svetu likovne umetnosti potuje po starih in novih svetovih, zajema raznolikosti kulturnega bogastva, preteklost in sedanost, skozi ustvarjanje pa odkriva tudi samega sebe ter razkriva svojo tenkočutnost in miselno pronicljivost.



KLEMENTINA GOLIJA  
Sinjevrški vrhovi, 2014  
akril na platnu

Klementina Golija je slikarstvo študirala na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu. Sledil je njen magistrski študij grafike na ALU v Ljubljani, nato pa je opravila še magisterij iz slikarstva. Za njen nadaljnji umetniški razvoj so bila pomembna zlasti študijska bivanja v Bostonu in New Yorku ter v Cité Internationale des Arts v Parizu. Je izjemno aktivna likovna ustvarjalka, ki je za svoje delo prejela pomembne nacionalne in mednarodne nagrade.

Likovni jezik, ki Klementini Golija omogoča potovanje na relaciji zunanje - notranje, razumsko - emocionalno, čutno zaznavno - duhovno občuteno, je opredeljen z barvo, risbo in kolažnimi aplikacijami. Ključne determinante njenega rokopa pa so vse bolj premišljeno, selektivno uporabljene.

Najnovejša dela Klementine Golija se nizajo v cikel, imenovan »Vmesni prostor«. Prinašajo svežo kompozicijsko zasnovo, saj so slike natančno horizontalno členjene, razdeljene v tri pasove. Spodnja ravnina slikarki predstavlja zemeljski prostor, o čemer priča izbor barve, pa tudi kolažni dodatki s poudarjeno strukturo. Zgornje polje predstavlja dvig v transcendentalno in zato je najpogosteje modro umirjeno. Na »nebesni svod« so vpeti linijsko eksaktni liki, nekakšni zasloni, pripadajoči geometrijskemu podobotvorju.

Vmes pa je najboljšežnejši pas. V njegovem barvno homogenem, nežno pastelnem, lucidno presvetljenem prostoru predstavlja uvid v usedline duše. Tu je življenje, so njeni spomini in doživetja, so njena intimna občutja in misli, so vsebine, ki jih transformira v izvirne, z osebno izpovednostjo obogatene zapise. Vizualizira jih z risbo, s tisto sledjo, ki je v njeni poetiki nepogrešljiva ter jo zaznamuje s (p)osebnim karakterjem, pa tudi močjo. Ekspresivno vzdrاملjena, neposredno izživeta, pristna, čustveno sproščena in celo otroško razigrana govori o bistvenem, o najbolj dragocenem. Vse to predstavlja na stiliziran, avtorsko modificiran, asociativno metaforičen in simbolno pomenljiv način. Tokrat so Sinjevrški vrhovi postali njen uvid. Danost prostora so se namreč naselele v slikarkino dušo, da bi se iz nje vrnile v likovno-vizualno podobo.



KLAVDIJ TUTTA  
Mediterska plovila, 2014  
akril na platnu

Klavdij Tutta je Primorec, ki ga je življenjska pot odpeljala v Kranj. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je opravil tudi postdiplomski študij grafike. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko in objekti. Leta 1993 je na Sinjem vrhu nad Ajdovščino ustanovil Mednarodno likovno delavnico »Slovenija, odprta za umetnost«, v zadnjih letih pa se ukvarja z organizacijo likovnih projektov predvsem na področju Kranja. Je izjemno aktiven razstavljevec ter dobitnik številnih nagrad, priznanj in plaket.

Klavdij Tutta je svoj rodni kraško-mediterski prostor že neštetočkrat prekržaril in vendar mu ostaja vsebinsko zvest. Na svojih ustvarjalnih postankih odkriva variabilne mikro lokacije, kar še posebej dokazujejo tudi naslovi ciklov iz zadnjih let. Sveže različice pa vznikajo predvsem iz novih doživetij, iz svežih, v globine segajočih pogledov in dragocenih likovno-formalnih spoznanj, ki na raziskovalnem ustvarjalnem obzorju vselej znova mikajo zrelega umetnika.

Slikovni prostor strogo razumsko razparcelira na čista barvna polja. Na tako zastavljenih temeljih pa izživi svojo ustvarjalno živahnost in daje poleta svoji emotivni vznesečnosti.

Figuralna zasnova njegovih potopisov ostaja, a mediteranski življelj je dobil novo podobo, katere organičnost nadomesti s stilizacijo, z avtorsko modifikacijo, ki vodi v minimalistično in ploskovito obravnavano. Linijske poudarke je ujel v eksaktnost, barvne nanose pa je s plastenji še dodatno zbistril, da bi skozi svetlobo lažje presevala. Ob močni prisotnosti svetlobe se stopnjujejo tudi kontrasti, izčiščujejo se oblike in nastopijo močni grafični efekti.

Tako slikarjev likovni pogled predstavlja vse izrazitejše stremljenje k čistim likovnim elementom, k barvni intenziteti, k oblikovni in linijski jasnosti. V reduktivnih likovnih nagovorih pa se krepi sporočilna, atmosferska in likovna moč.

Tuttov značaj, optimističen, radoživ in zaznamovan z neizmerno energijo, bi lahko poistovetili s sončno, žarečo in barvito sredozemsko atmosfero, in vendar je v njegove zgodbe usidrano tudi sporočilo o minevanju, ki se pod lazurno kopreno, kot »skriti« potnik prevaža v popartističnem kolažno zasnovanem podpalubju.

# STROKOVNI SODELAVCI



LUCIJAN BRATUŠ  
Dvor 4  
akril na platnu



MIRA LIČEN KRMPOTIČ  
Tihožitje, 2014  
akvarel



STONE SEIFERT  
Naša šola je pisana, 2014  
akril na platnu



JOŽE BARTOLJ  
Sv. Klara in Sv. Frančišek, 2014  
akril na lesu



BOGDAN SOBAN  
V vrtincu, 2014  
računalniška grafika

\*Strokovna sodelavca Silva in Azad Karim sta bila letos med udeleženci.

## UMETNIKI ZA KARITAS V DUŠE PRINAŠAJO SONCE, LEPOTO ...

Umetniki za karitas v naše duše prinašajo sonce, lepoto....

Pred dvajsetimi leti je vzklilo seme novega ustvarjalnega društva, imenovanega Umetniki za karitas. S svojim namenom je že v začetku potrjevalo posebno poslanstvo. Predstavljalo je kal novega upanja, v dvajsetih letih za dvajset različnih ciljnih skupin.

Umetniki so postali sejanci svojih idej, svojih občutij, misli in doživetij, svojih vizij in iluzij. Vsak jih je zasejal in negoval na svoj izviren, prepoznaven in afirmiran način. Teme likovnega ustvarjanja se nikoli niso predpisovale, interpretativni slogi niso bili določeni, s tehničnimi zahtevami nismo omejevali ustvarjalnosti posameznika, ampak ravno nasprotno - odpirali pluralnost umetniških pogledov in praks. Vsako leto je bilo izbrano geslo, v katerem se je zrcalil namen kolonije. Tisti temeljni pa je ostal vedno isti - ustvarjati, se angažirati za druge, s svojo ustvarjalnostjo doseči cilj humanitarnega značaja.

Z leti zorenja in s prizadevanji članov strokovnega sveta, ki skrbijo za selektiven, kvaliteten in hkrati heterogen nabor sodelujočih avtorjev, je kolonija dobila svoje mesto v slovenskem in mednarodnem prostoru, dela nastala na njej pa omogočajo zrenje in spoznavanje širine in raznolikosti aktualne likovne produkcije.

In vendar imajo ta dela še eno dodatno razsežnost. To so stvaritve, ki v likovno-vizualni nagovor barv, linij, struktur, tekstur, prostorov in svetlob še intenzivneje vnašajo tudi govorico srca. Srca, ki v enkratnem in neponovljivem umetniškem dejanju utripa za sočloveka. Takšna dela ustvarjajo izbrani umetniki in takšna darujejo likovniki, ki jedru udeležencev dajejo še en ustvarjalni obroč, še eno svetlobno krožnico. Te se pozneje koncentrično širijo, na gledalce in vse tiste, ki se odločijo za posvojitev umetniških del.

Slikar, grafik in kipar Pablo Picasso je zapisal: »Namen umetnosti je, da izpere vsakodnevni prah iz naših duš.« Umetniki na koloniji Umetniki za karitas ne le izpirajo prah, ampak v naše duše prinašajo sonce, lepoto, veselje in radost, prinašajo tisto, kar je presežno. Sporočajo, da ima umetnost mnogo tistega, kar lahko opredelimo s pojmom vsemogočno, ne da bi oskrunili tistega, ki je resnično Vsemogočen. Da, tudi ta nam je vsa ta leta stal ob strani.

Dvajset delovnih srečanj likovnih umetnikov na Sinjem vrhu, vsako leto svojstvenih, enkratnih in v novi variaciji vsakokrat znova ponovljivih. In potem nešteto razstav, ki si kontinuirano podajajo roke in potujejo po Sloveniji in tujini.

Dvajset let neutrudnega in doslednega organizacijskega dela gospe Jožice Ličen, njenega skrbnega bdenja nad vsakim detajlom tega kompleksnega projekta.

Brez umetnikov pa tega ne bi bilo ...

Spoštovani in dragi umetniki, hvala Vam, da ste z nami in nam zaupate!

Hvala vsem, ki sodelujete v projektu in ga podpirate, verjamete vanj in ste vanj verjeli že od vsega začetka!



## DAROVALCI OB DNEVU ODPRTIH VRAT

### DAROVALCI - UDELEŽENCI PRETEKLIH KOLONIJ

1. Alina Asberga Nabergoj
2. Mirsad Begić
3. Ana Cajnko
4. Silva Copič
5. Dragica Čadež
6. Lojze Čemažar
7. Črtomir Frelj
8. Irena Gajser
9. Milena Gregorčič
10. Vojko Gašperut Gašper
11. Andrej Jemec
12. Andrej Kosič
13. Marjan Miklavc
14. Janko Orač
15. Jana Peršolja
16. Marija Prelog
17. Vida Soklič
18. Janez Štros
19. Veljko Toman
20. Mira Uršič
21. Joanna Zajac Slapničar



*Anamarija Stibilj Šajn, likovna kritičarka*

OSTALI DAROVALCI:

- |                           |                         |
|---------------------------|-------------------------|
| 1. Blanka Božič           | 20. Luka Korošec        |
| 2. Nika Božič             | 21. Mojca Korošec       |
| 3. Lucija Čiglič          | 22. Klara Kracina       |
| 4. Ingrid Černe           | 23. Zvonko Krapež       |
| 5. Franko Černe           | 24. Majda Kržič         |
| 6. Dajana Čok             | 25. Lidija Lapajne      |
| 7. Saša Dolšak            | 26. Lara Likar          |
| 8. Branka Ermenc          | 27. Ivan Malavašič      |
| 9. Zofija Fičur           | 28. Vera Malič          |
| 10. Tatjana Fičur         | 29. Silvana Maligoj     |
| 11. Leon Furlan           | 30. Marija Maruša Maraž |
| 12. Marinka Grohar Gatnik | 31. Božica Mihalič      |
| 13. Dana Ivančič          | 32. Jana Mihelj         |
| 14. Ida Jevšnik           | 33. Majk Mulaček        |
| 15. Tone Kavčič           | 34. Jožef Muhovič       |
| 16. Marija Kobal          | 35. Eda Mikus           |
| 17. Vera Kofol            | 36. Irena Pevnik        |
| 18. Zdravka Komac         | 37. Irena Remic         |
| 19. Jan Korošec           | 38. Vera Sever          |



Zakonca Helmut Kortan in Susanne Kortan - Gimbel iz Avstrije



Mojstra sinjevrška ...



Polona Kunaver Ličen in David Ličen, dolgoletna sodelavca karitasove kolonije

- |                     |                               |
|---------------------|-------------------------------|
| 39. Apolonija Simon | 46. Anica Tamše               |
| 40. Florjan Simon   | 47. Hieronim Vidmar           |
| 41. Tatjana Špichal | 48. Sonja Vidmar              |
| 42. Cvetka Šemrov   | 49. Jože Vogelник (zapuščina) |
| 43. Majda Šelj      | 50. Nevenka Vranešič Virant   |
| 44. Marjeta Špec    | 51. Jožko Vodopivec           |
| 45. Franica Šporn   | 52. Rozi Žnidaršič            |



Darovalka Alina Asberga Nabergoj z družino



Letošnje udeležence karitasove kolonije je na Sinjem vrhu pestil pravi gorski mraz. Na sliki zakonca Peruzovič s Hrvaške.



*Pevke iz Dornberka so dogodek oplemenitile s svojimi ubranimi glasovi ...*



*Mlada igralska skupina z Gore nam s svojim iskrivim nastopom vedno znova polepša slovesnost ob odprtju razstave na Sinjem vrhu.*



*Udeleženci, ki so prišli na Sinji vrh zato, da pospremiijo umetniška dela na pot ...*

#### **Prodajne razstave 2014/2015**

Atelje Sinji vrh

Palazzo della Canceledija, Rim/Rome, Italija

Galerija Černe, Nova Gorica

Dvorec Zemono pri Vipavi

Galerija Ars, Gorica, Italija

Galerija Družina Ljubljana

Lokarjeva galerija Ajdovščina

Galerija Ars sacra, Maribor

Peterlinova dvorana, Trst, Italija

Ministrstvo za obrambo, Ljubljana

Hotel Alp, Bovec

Župnijski dom Mengeš

..in drugi kraji, kamor bomo povabljeni

#### **Stalne prodajne razstave:**

Karitas vipavske dekanije, Ajdovščina,

Upravna stavba Občine Ajdovščina

Nova KBM Ajdovščina

Kapucinski samostan in Župnijski dom Vipavski Križ

#### **21. likovna kolonija**

##### **UMETNIKI ZA KARITAS**

Sinji vrh, 17. - 21. avgust 2015

Dan odprtih vrat: 20. 8. 2015

#### **Informacije:**

Jožica Ličen, gsm 041 429 713

e-pošta: jozica.licen@rkc.si

TRR Škofijske karitas Koper: SI56 2450 0900 4155 438 sklic  
SI00 29019

#### **K uresničitvi ideje pomagajo:**

Občine: Ajdovščina, Vipava

Zavarovalnica Maribor

Hobby&Art, Kranj, Lična hiša Ajdovščina

Sodelavci galerij in prostorov, kjer razstave gostujejo

Nastopajoči ob odprtju razstav

Družina Vidmar, pomočniki, sodelavci, dobrotniki

Obiskovalci razstav in KUPCI

Hvala lepa vsem!

Slika na naslovnici: Udeleženci 2014



